

[Erhard Jakobsen]

her i dag. Jeg synes, man åbent skal erkende, at det Socialdemokrati, vi har i dag, er anderledes, end det var for bare nogle få år siden. Hvor er f.eks. kravet om økonomisk demokrati? Det er Gud være lovet stoppet til side. Det var for mig en meget, meget væsentlig ubehagelig ting at skulle tumle med. Det er stoppet ned; det må man dog i hvert fald anerkende.

Og så en ting til. Man må ikke glemme, at det jo sådan set har været Centrum-Demokraternes store politiske mål, fra vi startede, at vi aldrig nogen sinde ville se en regering med SF og Socialdemokratiet. Det er det, vi vil gøre næsten alt muligt for at undgå. Vær opmærksom på, at det kan trække op igen, ikke sådan at Socialdemokraterne ønsker det, men sådan at de kan blive tvunget til at gøre det, og det er ikke mindst i den situation, vi har gjort os nogle tanker om fremtiden, som jeg ikke i dag skal referere nærmere.

Men det er på den baggrund, vi siger: Lad os nu ikke grave dybe grøfter, men i stedet for se at få de store grupper sammen, som er nødt til at gå sammen.

Når man så kommer til den udenrigspolitiske udvikling, så jeg vil gerne takke statsministeren for, at han gjorde så meget ud af det. Vi har godt af her i Danmark at få at vide, at sammenlignet med de store ting, der er sket omkring os, så kan vi næsten ikke være bekendt at sætte os hen at diskutere de ting, vi har her. Det skal vi selvfølgelig, fordi det er det, vi er valgt til, men målt med det andet, så er vi meget, meget små med det, vi står med, og det, vi har med at gøre, og det var jeg glad for at vi derved fik fremhævet.

I den forbindelse vil jeg gerne sige – og hvis ikke andre vil gøre det, gør jeg det i hvert fald i dag – at der bør lyde en meget, meget varmtfølt tak til Amerikas Forenede Stater for den indsats, man gjorde i forbindelse med Golfkrisen. Tænk, hvis man ikke havde gjort det! Verden havde set anderledes ud, hvis ikke USA havde været parat til øjeblikkeligt at sætte alt ind, som de gjorde det.

Jeg vil da gerne dér følge udenrigsministeren meget i, at vi næsten ikke kan være det bekendt i Europa, men det betyder ikke, at vi ikke skal være dybt taknemmelige for, at USA gjorde det, og vi må i hvert fald tilbagevise enhver mistænkeliggørelse, der nu bliver bragt frem over for USA i den anledning.

På samme måde håber jeg selvfølgelig også, at det store flertal i dette Ting ligesom jeg glæder sig fuldt ud over den tyske genforening – ikke med forbehold af nogen art. I den forbindelse synes jeg nok, at man måske lige kunne tænke lidt på disse mennesker og ikke bare tænke: Hvad med lille Danmark? Det er altså ikke det vigtigste. Det vigtigste er, at nogle mennesker har opnået noget, som ingen af dem for bare et år siden havde regnet med at se noget til foreløbig og nogle havde opgivet troen på. Og tænk: nu har de fået det! At der så er mange problemer, dem skal vi – både heldigvis for os og heldigvis for dem – ikke løse. Men det er så glædeligt, det, der er sket, og det bør man altså også huske, når man tager vore ting frem til behandling.

Og så det glædelige, der er sket: enigheden om EF i dette Ting. Det synes jeg er noget af det allerglædeligste, vi har oplevet. Også her vil jeg gerne sige tak til regeringen, fordi man var i stand til at forhandle så smidigt, men også en tak til Socialdemokratiet, som jo havde det sværest i den situation, fordi de skal overvinde meget.

Fru Ritt Bjerregaard og jeg har et par gange genoplivet vore første møder om EF i 1972, og dengang var der jo nogle ting, der så lidt anderledes ud end i dag. Stor respekt for, at et parti er i stand til at dreje sig derover, hvor man har drejet sig nu. Selvfølgelig kan jeg godt se, at der er sket mange ting ude omkring. Det hjalp jo altså også at få De Radikale med i regeringen. Gorbatsjov har jo lagt sin politik fuldstændig om siden, og det skal man da ikke undervurdere. (*Munterhed*).

Må jeg så lige nævne en lille, men for Centrum-Demokraterne væsentlig ting: Nu må vi altså ændre vor holdning til Sydafrika. Det er på høje tid, og Centrum-Demokraterne stiller forslag til folketingsbeslutning om, at man holder op med sanktionshysteriet over for Sydafrika. Det er ganske urimeligt. Jeg håber også, at man lige så stille lader ANC's repræsentanter i Danmark forsvinde ud i den kolde luft. De har ikke noget at gøre her. Vi har jo heller ikke et officielt kontor for det engelske arbejderparti i København eller for andre oppositionspartier forskellige steder.

ANC har ingen opgave i Danmark mere. ANC forhandler officielt i Sydafrika og har svært ved at forhandle med sine egne. Det er jo